

Forslaget medvirker til at blande ejerformerne, og dermed får kommunerne et stærkt redskab i den bypolitiske indsats over for ghettoer. Forslaget ligger i forlængelse af de mange initiativer, som regeringen allerede har taget på det almene byggeris område. Initiativerne giver bedre muligheder for at løse de bolig sociale opgaver, f.eks. er den kommunale grundkapital nedsat, hvilket har medvirket til et betydelig øget byggeri de senere år, og det meget dyre byggeri er blevet stoppet med maksimumsbeløbet, så huslejen bliver mindre.

Jeg vil godt kommentere den debat, der har været om forslaget her i dag. Når jeg hører hr. Kramer Mikkelsen, kommer jeg til at tænke på et gammelt ordsprog, der taler om at skyde gråspurve med kanoner. Jeg synes, hele artilleriet er kørt i stilling i dag, og man kommer jo vidt omkring. Man falder over Bush og Thatcher; man taler om ekspropriation; man taler om, at det er hamrende udemokratisk og et ideologisk betinget felttog, og man taler om tvangssalg, tvangssalg og tvangssalg.

Jeg er nødt til at sige til hr. Kramer Mikkelsen, at man jo kan sige en usandhed så mange gange, at folk begynder at tro på den. Det blev lagt i munden, at det er regeringen, der taler om tvangssalg, men der er jo ikke tale om tvangssalg her. Der er tale om en forsøgsordning over 3 år, som vi regner med vil omfatte 5.000 ud af 470.000 almene familieboliger. Det er måske to divisioner af artilleriet, man har kørt op her, men jeg synes, det er helt utroligt at høre på.

Jeg er nødt til endnu en gang at sige, at vi bruger provenuet fra salget til at bygge flere boliger. Det skal sammenholdes med, at jeg står her med en liste med tilsagn til almene boliger, støtte af ustøttede andelsboliger og støtte af privat udlejningsbyggeri i årene 2000-2003. Lad os bare tage det med de private udlejningsboliger ud af det, så står vi med et tilsagn i 2000 på 7.210 boliger og i 2001 på 7.770 boliger. Vi var alle sammen enige om, at det var for lidt, men så kan man jo diskutere, hvorfor der ikke skete mere i mange, mange år under en socialdemokratisk ledet regering.

Vi var enige med Socialdemokratiet om – de roser skal vi have alle sammen – at der skule bygges nogle flere boliger, og en del af regeringens regeringsgrundlag var netop, at vi sagde: Vi ønsker flere ældreboliger, vi ønsker flere handicapboliger, vi ønsker flere ungdomsboliger, og vi ønsker mere privat udlejningsboligbyggeri. Vi sagde, vi ville bygge mere, og det skete ved fæl-

les hjælp fra os alle sammen her i salen – ja, hr. Morten Homann og hr. Keld Albrechtsen var uden for rækkevidde i debatten, for at sige det på den måde, når jeg skal være diplomatisk her fra talerstolen.

Vi kan konstatere, at de 7.770 boliger lige pludselig blev til 16.000 boliger. I år står vi med et tilsagn på 10.000 for 2003, uden at det private udlejningsbyggeri er regnet med, og så skal jeg høre, at vi er tæt på den sociale massegrav. Det er helt utroligt at skulle høre på det.

Af hr. Morten Homann hører vi om folk, der sover i parker, om Thatchers model, og jeg skal komme efter jer alle sammen, for det her er en kopi af den engelske model. Jamen hvad er det dog for noget? Hvad skete der efter den engelske model? Blev der bygget boliger? Blev der bygget boliger, da Thatcher solgte alle boligerne i England? Nej, der blev bygget meget få boliger. Solgte man til markedsprisen? Nej, det gjorde man heller ikke. Her er der tale om, at regeringen bygger og bygger og bygger, og det synes jeg vi alle sammen skal være utrolig glade for.

Vi kan blot konstatere, at vi har valgt at skabe flere almene boliger samlet set, og det er vi rigtig godt tilfredse med alle sammen. Det betyder faktisk også, at vi øger boligmassen, for en del af provenuet går netop til Nybyggerifonden, så vi bruger pengene til at bygge flere boliger.

Til fru Tove Videbæk: Jeg har dyb respekt for den politik, som fru Tove Videbæk fører, men jeg må også sige, at jeg vil og kan ikke sammenligne det, der er sket i England, med den model, vi lægger op til her i Danmark.

Kl. 21.20

Når vi nu er i denne ideologiske debat, minder det mig om, at som byrådsmedlem i Odense oplevede jeg i sin tid at være med til at lave en lille forsøgsordning, hvor private entreprenører fik mulighed for at yde hjemmehjælp i Odense Kommune. Det blev latterliggjort, og der blev sagt, at det var der ingen der ville benytte sig af. Men der var altså 11 pct., der benyttede sig af de private entreprenører, og det, vi kunne glæde os over, var, at da man efter en årrække lavede en ekstern evaluering af forsøget, viste det sig, at på de områder, hvor de private entreprenører var inde i billedet, steg tilfredshedsgraden med den offentlige hjemmehjælp til det dobbelte. Det, vi oplever i Odense Kommune i dag, er simpelt hen, at vi har en SF-rådmand, der priser det frie valg, som er ledet af en socialdemokratisk borgmester. Sådan kan det gå.